

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกย่องว่าเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์

เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีความเสี่ยงเปลี่ยนแปลงและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาค และเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืนนอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้ง

ในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกระบบ อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหาอาชญากรรม การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนี้ ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคนสูงอายุที่จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของ การจ้างงานและอาชีพ สาขการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยง ด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้าย อย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะ ส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวี ความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะ เกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับ ความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อ ทั้งการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่ม มากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพ ที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาด ความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนา ประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือใน ลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนิน ชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และ มาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัย ส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนรู้การสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้อง กันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการ ส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทัน โลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจ ในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงาน และอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและ ขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและ กฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการ แข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถใช้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนา ประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก

เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจ และรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการ และการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบาย การพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมี ความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศสิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชาธิปไตยระดับจุดแข็ง และจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาดลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับ

ผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟู ฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคมนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์การภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ
- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- ๔.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนา

ทรัพยากรมนุษย์

ประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและ

การจัดการตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้น

ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการ

อย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

- (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

(๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กกะทัดรัด เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย

(๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

(๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

(๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

ภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีจุดมุ่งหมายสูงสุดเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้สามารถบรรลุผล ตามเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติโดยมุ่งหวังให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ทำหน้าที่เป็นกลไกในการขับเคลื่อนที่เป็นลำดับความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศใน ระยะ ๕ ปี และเพื่อผลักดันให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่างๆ เพื่อขับเคลื่อนสู่ความเจริญเติบโตที่ทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดจุดหมายการพัฒนาจำนวน ๑๓ ประการ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ ‘เป็น’ มุ่งหวังจะ ‘มี’ หรือต้องการจะ ‘ขจัด’ เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ทั้งนี้ หมุดหมายการพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้หมุดหมายแต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ โดยหมุดหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

- หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
- หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
- หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

- หมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้
- หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

๓. มิติตความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ
การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การ
พัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

แผนภาพ ๑๓ หมวดหมู่ แบ่งตาม ๔ มิติการพัฒนา

แผนภาพ ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับเป้าหมายหลัก

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

มีทั้งหมด ๑๗ เป้าหมาย (Goals) ภายใต้หนึ่งเป้าหมายจะประกอบไปด้วยเป้าหมายย่อยๆ ที่เรียกว่าเป้าประสงค์ (Targets) ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด ๑๖๙ เป้าประสงค์ และพัฒนา ตัวชี้วัด (Indicators) จำนวน ๒๓๒ ตัวชี้วัด (ทั้งหมด ๒๔๔ ตัวชี้วัดแต่มีตัวที่ซ้ำ ๑๒ ตัว) เพื่อติดตามความก้าวหน้าของเป้าประสงค์ดังกล่าว

เป้าหมายการพัฒนาทั้ง ๑๗ ข้อ สะท้อน ‘๓ เสาหลักของมิติตความยั่งยืน’ (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก ๒ มิติ คือ มิติด้านสันติภาพและสถาบัน และมิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เชื่อมโยงทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น ๕ มิติ องค์การสหประชาชาติ แบ่งเป้าหมาย ๑๗ ข้อ ออกเป็น ๕ กลุ่ม (เรียกว่า ๕ Ps) ประกอบด้วย

- People (มิติด้านสังคม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑ ถึง เป้าหมายที่ ๕
- Prosperity (มิติด้านเศรษฐกิจ): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๗ ถึง เป้าหมายที่ ๑๑
- Planet (มิติด้านสิ่งแวดล้อม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๖ เป้าหมายที่ ๑๒ ถึง เป้าหมายที่ ๑๕
- Peace (มิติด้านสันติภาพและสถาบัน): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๖
- Partnership (มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๗

เป้าหมายทั้ง ๑๗ เป้าหมายประกอบด้วย

- เป้าหมายที่ ๑ : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่
- เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

- เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง
- เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา
- เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน
- เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม
- เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ
- เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิ탄านและยั่งยืน
- เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น
- เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ปันฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ
- เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ
- เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ โดยทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง” และกำหนดแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ
๒. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนา
๓. พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน
๔. พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค
๕. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน
๖. ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

นโยบายรัฐบาล

รัฐบาลภายใต้การนำของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ มีวิสัยทัศน์ คือ “มุ่งมั่นให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วในทศวรรษที่ ๒๑” โดยหัวใจของทุกนโยบาย คือ การใช้งบประมาณแผ่นดิน หรือ ภาษีประชาชน อย่างคุ้มค่า ยึดกรอบวินัยการเงินการคลัง มีความโปร่งใส และตรวจสอบได้ที่สำคัญเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบาย และแผนระดับชาติ ว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ โดยอยู่บนรากฐานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่ “เติบโตเชิงคุณภาพ” ไม่ใช่ “การเติบโตเชิงปริมาณ”

๑. นโยบายหลัก ๑๒ ด้าน ซึ่งเป็นทิศทางการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลในช่วง ๔ ปี

- ๑.๑ การปกป้องเลยเขตชุมชนพระมหากษัตริย์
- ๑.๒ การสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศและความสงบสุขของประเทศ
- ๑.๓ การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม
- ๑.๔ การสร้างบทบาทของไทยในเวทีโลก
- ๑.๕ การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทย
- ๑.๖ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค
- ๑.๗ การพัฒนาสร้างความเข้มแข็งจากฐานราก
- ๑.๘ การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของคนไทยทุกช่วงวัย
- ๑.๙ การพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคม
- ๑.๑๐ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน
- ๑.๑๑ การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ
- ๑.๑๒ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และกระบวนการยุติธรรม

๒. นโยบายเร่งด่วน ๑๒ ด้าน ที่ถือเป็นปัญหาเฉพาะหน้าที่รัฐบาลต้องเร่งดำเนินการแก้ไขเพื่อบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนโดยเร็วที่สุด

- ๒.๑ การแก้ไขปัญหาในการดำรงชีวิตของประชาชน รัฐบาลมุ่งมั่นที่จะยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
- ๒.๒ การปรับปรุงระบบสวัสดิการและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
- ๒.๓ มาตรการเศรษฐกิจเพื่อรองรับความผันผวนของเศรษฐกิจโลก
- ๒.๔ การให้ความช่วยเหลือเกษตรกรและพัฒนานวัตกรรม
- ๒.๕ การยกระดับศักยภาพของแรงงาน
- ๒.๖ การวางรากฐานระบบเศรษฐกิจของประเทศสู่อนาคต
- ๒.๗ การเตรียมคนไทยสู่ทศวรรษที่ ๒๑
- ๒.๘ การแก้ไขปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายราชการประจำ
- ๒.๙ การแก้ปัญหายาเสพติด
- ๒.๑๐ การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนหรือรัฐบาลดิจิทัล

๒.๑๑ การจัดเตรียมมาตรการรองรับภัยแล้งและอุทกภัย

๒.๑๒ การสนับสนุนให้มีการศึกษา การรับฟังความเห็นของประชาชน และการดำเนินการเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ

๑.๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑

เป้าหมายการพัฒนา

“ศูนย์กลางของของเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม การค้าชายแดนและสังคมเป็นสุข”

พันธกิจ (Mission)

๑. ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปข้าวหอมมะลิ
๒. ส่งเสริมการพัฒนาการผลิตมันสำปะหลังเพื่ออุตสาหกรรมอาหารและพลังงานทดแทน
๓. ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อกระบือและแพะ และแปรรูปเชิงคุณภาพ
๔. ส่งเสริมการเรียนรู้สู่การปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๕. ส่งเสริมศักยภาพการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่
๖. ส่งเสริมการท่องเที่ยว ให้ได้รับความนิยม และบริหารจัดการให้มีศักยภาพ
๗. ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน และค้าชายแดน
๘. ส่งเสริมและพัฒนาด้านสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)

๑. การพัฒนาขีดความสามารถเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร
๒. การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การค้าชายแดน และผลิตภัณฑ์ใหม่
๓. ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

จังหวัดนครราชสีมา ได้วิเคราะห์ข้อมูลสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกจังหวัด รวมทั้งปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่มาประกอบแล้ว จึงได้กำหนดเป็นจุดแข็ง จุดอ่อนโอกาสและอุปสรรค ของจังหวัดนครราชสีมา เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) สรุปได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)

๑. เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่ ประชากรมาก มีความหลากหลายของภาคการผลิตสินค้าเกษตร เกษตรแปรรูป อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญของภาค
๒. แหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและหลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ อารยธรรม เป็นแหล่งผลิตสินค้า ภูมิปัญญาท้องถิ่น และอาหารมีพื้นที่ซึ่งเป็นแหล่งผลิตโอโซนและมีแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างขึ้นใหม่ รวมทั้งมีแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับเลือกให้เป็นมรดกโลก
๒. เป็นศูนย์กลางการคมนาคม เนื่องจากมีเส้นทางเชื่อมต่อภายในจังหวัด ระหว่างจังหวัด และระหว่างภาคที่สะดวกรวดเร็ว
๔. จังหวัดมีความโดดเด่นในอัตลักษณ์และวัฒนธรรมพื้นบ้านที่เป็นทุนทางสังคม สร้างความเป็นเอกภาพและความสามัคคีของคนในจังหวัด
๕. สถาบันการศึกษาที่สำคัญที่เป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ และมีบุคลากรทางการศึกษาที่มีความสามารถ

จุดอ่อน (Weaknesses)

๑. การบริหารจัดการน้ำของจังหวัดในทุกมิติ ยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการในการอุปโภค บริโภค ภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และจำเป็นต่อทรัพยากรป่าไม้ ลำธาร แหล่งน้ำ
๒. ภาคเกษตรกรรมของจังหวัด ยังประสบปัญหาในเรื่องต้นทุนและปัจจัยการผลิตมีมูลค่าสูง ในขณะที่ราคาพืชผลเกษตรตกต่ำ การสร้างความรู้ ความเข้าใจ ให้ในการทำเกษตรสมัยใหม่
๓. การบริหารจัดการขยะในพื้นที่ยังไม่สามารถรองรับการขยายตัวของประชากรและเมืองได้
๔. การบูรณาการการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐภายในจังหวัดยังมีน้อย
๕. มีพื้นที่ป่าไม้น้อยลงเกิดการบุกรุกกรมทั้งทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายเสื่อมโทรม

ขาดการมีส่วนร่วม

โอกาส (Opportunities)

๑. ยุทธศาสตร์โครงข่ายเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมต่อ East-West Corridor และเชื่อมโยงต่อภูมิภาคของประเทศเพื่อนบ้าน เช่น รถไฟรางคู่ มอเตอร์เวย์ รถไฟความเร็วสูง ฯลฯ ทำให้จังหวัดมีโอกาสในการเป็นศูนย์กลางโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภาคและภูมิภาค
๒. นโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน สินค้าชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น ผลักดันเศรษฐกิจชุมชน ส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจจังหวัด
๓. การพัฒนาเทคโนโลยีทำให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน สะดวก รวดเร็ว ประหยัด และเป็นปัจจุบัน ทำให้มีโอกาสสร้างระบบข้อมูลรวมและประมวลผลผ่านเทคโนโลยี สร้างผลสัมฤทธิ์ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๔. นโยบายด้านเกษตรของรัฐบาล เช่น การประกันราคาสินค้าเกษตร Smart Farmer เกษตรแปลงใหญ่ ฯลฯ สร้างโอกาสให้ผลผลิตทางการเกษตรมีมูลค่าสูง
๕. นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก สร้างความมั่นคงด้านรายได้ให้กับชุมชนพื้นที่และช่วยลดช่องว่างของการกระจายรายได้

อุปสรรค (Threats)

๑. เกิดโรคอุบัติใหม่ COVID-๑๙ ซึ่งส่งผลกระทบขั้นวิกฤตเป็นวงกว้างโดยเฉพาะภาวะการจ้างงาน การเลิกจ้างงานในภาคบริการ การท่องเที่ยว ภาคการผลิต เป็นต้น
๒. ปัญหาภาวะโลกร้อน ส่งผลต่อการเกิดภัยธรรมชาติและสาธารณภัยต่างๆ เช่น ภัยแล้ง ไฟป่า น้ำท่วม
๓. ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำและชะลอตัวของโลกและของประเทศ
๔. ปัญหาสังคมระดับชาติ เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาช่องว่างระหว่างวัยของคนในสังคม (Generation Gap) ทำให้เกิดการเผชิญหน้าของคนในสังคม ฯลฯ ส่งผลต่อการพัฒนาของจังหวัด
๕. ระเบียบ กฎหมาย และระบบการบริหารจัดการของภาครัฐ เช่น ระบบงบประมาณของประเทศส่งผลต่อการดำเนินการพัฒนาพื้นที่

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

๑.ยุทธศาสตร์เชิงรุก มีปัจจัยภายในที่เป็นจุดแข็งและปัจจัยภายนอกเป็นโอกาสในการพัฒนา (Strength & Opportunity) เป็นประเด็นที่มีศักยภาพการพัฒนาสูง เนื่องจากจังหวัดมีความเข้มแข็งภายในตนเองและเป็นประเด็นที่ได้รับการสนับสนุนจากปัจจัยภายนอก ได้แก่

๑.๑ การเป็นตัวกลางเพื่อการรวบรวมและการกระจายสินค้า เนื่องจากจังหวัดมีโครงข่ายการคมนาคมที่หลากหลายและเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค รวมทั้งมีทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมต่อการเป็นศูนย์กลางการรวบรวมและการกระจายสินค้า อยู่ตรงกลางระหว่างวัตถุดิบและการตลาดที่หลากหลาย สามารถเชื่อมโยง ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง ของสินค้าหลายประเภทได้อย่างสะดวก อีกทั้งปัจจัยภายนอกยังมีความสำคัญกับต้นทุน ค่าขนส่งเป็นอย่างมาก

๑.๒ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติเป็นจุดขายการท่องเที่ยว เนื่องจากมีเขาใช้ซึ่งเป็นมรดกโลกและมีมูลค่าสูง รวมถึงเส้นทางท่องเที่ยวเมืองที่มีอากาศบริสุทธิ์ เช่น วังน้ำเขียว เชื่อมต่อไปถึงแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติในอำเภอเสิงสาง อำเภอครบุรี นอกจากนี้ยังรวมถึงการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์แบบครบวงจรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กระแสการท่องเที่ยวในปัจจุบันได้ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเชิงการเรียนรู้เป็นอย่างมาก ส่งผลให้แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และเชิงวัฒนธรรม ได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

๑.๓ กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปอาหารปลอดภัยเพื่อเป็นครัวของโลก เนื่องจากมีศักยภาพสูงในการเป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญของประเทศ นโยบายของภาครัฐให้ความสำคัญกับการผลิตสินค้าเกษตรเพื่อเป็นอาหาร ภายใต้นโยบาย “ครัวไทย ครัวโลก” จึงมีการสนับสนุนนโยบาย Food Valley โดยนำ Model จากประเทศเนเธอร์แลนด์ มาประยุกต์ในการพัฒนาคลัสเตอร์กลุ่ม Product Champion เช่นข้าวหอมมะลิ มันสำปะหลัง อ้อย ข้าวโพด โคเนื้อ ไก่ และสุกร โดยประสาน/สนับสนุน/ร่วมมือกับภาครัฐกิจเอกชนในการพัฒนาให้จังหวัดเป็นผู้นำด้านการผลิต แปรรูป และการตลาดแบบครบวงจร

๑.๔ อุตสาหกรรมผ้าไหมจากภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นฐานการผลิตสินค้าที่มีองค์ประกอบทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการคาดหวังว่าจะเป็นสินค้าที่มีศักยภาพในการพัฒนา ในอนาคตและกลุ่มจังหวัดมีฐานการผลิตผ้าไหมที่ได้รับการยอมรับระดับสากลอยู่หลายแห่ง จึงควรได้รับการสนับสนุนเชิงพื้นที่ให้เกิดการพัฒนาอย่างเหมาะสมต่อไป

๑.๕ อุตสาหกรรมพลังงานทดแทนจากพืช การจัดหาพลังงานสำหรับความต้องการในอนาคตเป็นประเด็นที่กำลังได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งพลังงานจากพืชไร่ เช่น อ้อย มันสำปะหลัง ซึ่งกลุ่มจังหวัดเป็นฐานการผลิตพืช ดังกล่าว มีพื้นที่เพาะปลูกอยู่เป็นจำนวนมาก และมีการแปรรูป เพื่อการผลิตต่อเนื่องในเชิงอุตสาหกรรมอยู่แล้ว

๑.๖ การปศุสัตว์ที่ได้มาตรฐานในระดับสากล โดยจังหวัดมีฐานการผลิตด้านปศุสัตว์ ที่มีมาตรฐานอยู่ที่อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา และได้มีการพัฒนาเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเรียนรู้ด้านการเกษตรและผจญภัย ซึ่งเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมสูงในปัจจุบัน

๑.๗ กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสูง กลุ่มยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดมูลค่าสูง ต้องการแรงงานที่มีทักษะ และเป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่ต้องการของตลาดหลายระดับ ซึ่งจังหวัดมีตำแหน่งที่ตั้งอยู่บนแกนอุตสาหกรรมหลักของประเทศ (Industrial Corridor) อยู่ในระยะไม่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งระดับโลกและเป็นศูนย์กลางและวิจัยในระดับสากลในพื้นที่จังหวัดเองมีสถาบันศึกษาที่สามารถผลิตบุคลากรทักษะสูงที่สามารถตอบสนองความต้องการแรงงานของอุตสาหกรรมกลุ่มดังกล่าวได้เป็นอย่างดี

๑.๘ การน้อมนำโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ มาขยายผลการดำเนินงานในพื้นที่จังหวัดพื้นที่จังหวัด

๒. ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหา มีปัจจัยภายในที่เป็นจุดอ่อน แต่ปัจจัยภายนอกเป็นโอกาสในการพัฒนา (Weakness & Opportunity) เป็นประเด็นที่มีโอกาสในการพัฒนา ด้วยการแก้ปัญหาที่เป็นจุดอ่อนภายในจังหวัดเมื่อสามารถแก้ไขจุดอ่อนนั้นได้แล้ว ก็จะสามารถสร้างการพัฒนาได้อย่างเหมาะสม ได้แก่

๒.๑ การเกษตรกรรมเป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญของประเทศแต่ระบบชลประทานและการคมนาคมขนส่งผลผลิตยังขาดคุณภาพและไม่เพียงพอจึงต้องมีการแก้ไขปัญหาเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของการผลิตด้วยการจัดหาแหล่งน้ำ เพิ่มเส้นทางคมนาคมขนส่ง และเพิ่มผลผลิตด้วยนวัตกรรมใหม่ๆ

๒.๒ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ขาดการบริหารจัดการและการพัฒนาบุคลากรด้านภาษาและความรู้อ้างอิงเกี่ยวกับเรื่องราวประวัติศาสตร์ที่ถูกต้องชัดเจน

๒.๓ จัดให้มีศูนย์ช่วยเหลือสัตว์เร่ร่อน โดยเฉพาะสุนัขจรจัด เพื่อป้องกันการทารุณกรรมสัตว์ และลดปัญหาโรคพิษสุนัขบ้า

๓. ยุทธศาสตร์การปรับเปลี่ยน มีปัจจัยภายในที่เป็นจุดแข็ง แต่ปัจจัยภายนอกมีภัยคุกคามไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา (Strength & Threat) เป็นประเด็นการพัฒนาที่กลุ่มจังหวัดมีศักยภาพอยู่ในปัจจุบันแต่ปัจจัยภายนอกไม่เอื้ออำนวยต่อการขยายตัว จึงควรมีการวางแผนพัฒนาเชิงพื้นที่เพื่อปรับเปลี่ยนรูปแบบหรือกระบวนการผลิตเพื่อให้สามารถตอบสนองกับกระแสที่เป็นปัจจัยภายนอกได้อย่างเหมาะสม ได้แก่

๓.๑ การประมงสัตว์แบบดั้งเดิม กลุ่มจังหวัดมีการเพาะเลี้ยงสัตว์เพื่อการพาณิชย์อยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งการเพาะเลี้ยงด้วย เกษตรกรรายย่อย และเพาะเลี้ยงด้วยบริษัทขนาดใหญ่ กระแสความต้องการสินค้าปศุสัตว์เพื่อเป็นอาหารในปัจจุบันและอนาคต จะให้ความสำคัญกับคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์เป็นอย่างมาก ส่งผลให้การประมงสัตว์แบบดั้งเดิมที่เคยเป็นฐานการผลิตหลักของกลุ่มจังหวัดให้สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนให้มีความสามารถตรงกับความต้องการต่อไป

๓.๒ อุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนสูง ได้แก่ อุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ ซึ่งจังหวัดเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นวัตถุดิบของกลุ่มอุตสาหกรรมดังกล่าว จึงมีย่านโรงงานอุตสาหกรรมอยู่ในบางพื้นที่และการประกอบการได้ส่งผลกระทบต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก ไม่สอดคล้องกับแนวทางอุตสาหกรรมสะอาดและปลอดภัยของรัฐบาล

๓.๓ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศกระแสหลัก จังหวัดมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีชื่อเสียงทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติอยู่หลายแห่ง แต่มักเป็นพื้นที่รองรับนักท่องเที่ยวกระแสหลักที่มีแนวโน้มจะใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสิ้นเปลืองและไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในขณะที่ทิศทางการท่องเที่ยวในระดับสากลหันมาให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้นให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ชุมชนไปกับการพักผ่อนหย่อนใจ

๔. ยุทธศาสตร์แนวโน้มนวัตกรรม มีปัจจัยในการเป็นจุดอ่อนและภัยคุกคามไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา (Weakness & Threat) เป็นประเด็นที่เป็นจุดอ่อนของจังหวัดและปัจจัยภายนอกก็ไม่เอื้ออำนวยต่อการประกอบกิจการดังกล่าว จึงเป็นประเด็นที่จะมีการทอดทิ้งในอนาคต และจะต้องมีการเตรียมการเพื่อรองรับแรงงานและพื้นที่กิจกรรมที่ลดลงอย่างเหมาะสม ได้แก่ การเกษตรกรรมนอกเขตพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการทำการเกษตร จังหวัดที่มีพื้นที่เกษตรกรรมขนาดใหญ่ แต่มีพื้นที่เกษตรกรรมในปัจจุบันบางส่วนที่อยู่บนพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมต่อการเพาะปลูกส่งผลให้ผลผลิตที่ได้มีคุณภาพและปริมาณน้อย อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมากอีกด้วย จึงต้องมีการวางแผนพัฒนาเพื่อการปรับปรุงพื้นที่เหล่านั้น ให้สามารถใช้งานได้อย่างเหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ต่อไป

๒. เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา ระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับ
ทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

๒.๑ ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์

๑. เป็นศูนย์กลางการคมนาคมและการขนส่ง
๒. เป็นศูนย์กลางทางการเกษตร
๓. เป็นศูนย์กลางทางการท่องเที่ยว
๔. เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรม
๕. เป็นสังคมที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลประชาชนมีชีวิตที่ดีตามแนวทาง
เศรษฐกิจพอเพียง
๖. เป็นแหล่งพลังงานสะอาดและเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ในภูมิภาค
๗. เป็นสังคมแห่งความมั่นคงปลอดภัยและป้องกันภัยคุกคามทุกรูปแบบ
๘. มีส่วนราชการที่มีการบริหารจัดการภาครัฐแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

๒.๒ เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา

“ศูนย์กลางโครงข่ายคมนาคมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและศิลปวัฒนธรรมของ
ภูมิภาค นวัตกรรมเกษตรและอุตสาหกรรม และเป็นสังคมคุณภาพสูง”

๓. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาของจังหวัดนครราชสีมา

๑. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดนครราชสีมา (Gross Provincial Product : GPP)
เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ของปีฐาน

- พ.ศ. ๒๕๖๖ = ๐.๒๕
- พ.ศ. ๒๕๖๗ = ๐.๒๕
- พ.ศ. ๒๕๖๘ = ๐.๕๐
- พ.ศ. ๒๕๖๙ = ๐.๕๐
- พ.ศ. ๒๕๗๐ = ๐.๕๐

(ปีฐาน พ.ศ.๒๕๖๒ มูลค่า ๓๐๓,๙๙๖ ล้านบาท) (แหล่งข้อมูล : สศช.)

๒. ประชาชนมีรายได้ ต่อหัวต่อปีของจังหวัดนครราชสีมา เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า
ร้อยละ ๒ ของปีฐาน

- พ.ศ. ๒๕๖๖ = ๐.๒๕
- พ.ศ. ๒๕๖๗ = ๐.๒๕
- พ.ศ. ๒๕๖๘ = ๐.๕๐
- พ.ศ. ๒๕๖๙ = ๐.๕๐
- พ.ศ. ๒๕๗๐ = ๐.๕๐

(ปีฐาน พ.ศ.๒๕๖๒ มูลค่า ๑๒๑,๐๖๘ บาท) (แหล่งข้อมูล : สศช.)

ของปีฐาน

๓. ดัชนีความก้าวหน้าของคนจังหวัดนครราชสีมา เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๐.๐๓๐๐

- พ.ศ. ๒๕๖๖ = ๐.๐๐๖๐

- พ.ศ. ๒๕๖๗ = ๐.๐๐๖๐

- พ.ศ. ๒๕๖๘ = ๐.๐๐๖๐

- พ.ศ. ๒๕๖๙ = ๐.๐๐๖๐

- พ.ศ. ๒๕๗๐ = ๐.๐๐๖๐

(ปีฐาน พ.ศ.๒๕๖๒ = ๐.๕๗๗๒) (แหล่งข้อมูล : สศช.)

๔. ประเด็นการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา

๑. ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับด้านการเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

๒. ส่งเสริม พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขตอุตสาหกรรมพิเศษ

๓. เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อสังคมคุณภาพสูง

๔. ยกระดับบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุลและยั่งยืน

๕. ยกระดับด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาที่ ๑

“ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับด้านการเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง”

๑. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านการผลิตทางการเกษตร ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพของเกษตรกร

๒. เพื่อยกระดับการผลิตและการแปรรูปสร้างมูลค่าเพิ่ม

๓. เพื่อเชื่อมโยงการตลาดและสร้างหลักประกันรายได้ให้แก่เกษตรกร

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา

๑. มีพื้นที่ที่มีความเหมาะสมสำหรับการทำเกษตรเพิ่มขึ้น ๑.๐๘ ล้านไร่ต่อปี

๒. ผลผลิตผลิตภัณฑ์มวลรวมทางการเกษตรของจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒ ต่อปี

๓. ดันทุนต่อหน่วยการผลิตการเกษตรที่ลดลง ร้อยละ ๕ ต่อปี

๔. สินค้าเกษตร อุตสาหกรรมพื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มร้อยละ ๔

๕. สินค้าเกษตรมีมูลค่าเพิ่มร้อยละ ๔

๖. การจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ๑ ตำบล ๑ วิสาหกิจชุมชน

๓. แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มพื้นที่ที่มีความเหมาะสมสำหรับการทำการเกษตรกรรมโดยการขุดลอกลำน้ำ การขุดลอกแก้มลิง เพื่อเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุน การสร้างฝายเพื่อชะลอน้ำ การจัดตั้งกลุ่มผู้ใช้น้ำเพื่อร่วมกันดูแลแม่น้ำลำคลองและระบบส่งน้ำ การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรมีแหล่งน้ำผิวดินและใต้ดินของตนเอง การสำรวจ วิเคราะห์ และวิจัยดิน การปรับปรุง แก้ปัญหาดินเปรี้ยวและดินเค็ม อนุรักษ์ทรัพยากรดินและน้ำ

จำแนกประเภทสำนวนที่ดิน การจัดทำระบบสารสนเทศด้านการพัฒนาที่ดิน เพื่อวางแผนการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสมและยั่งยืนและการส่งเสริมเครือข่ายอาสาสมัครเกษตรกรด้านการพัฒนาที่ดิน

๒. พัฒนาขีดความสามารถด้านการผลิตพืชเศรษฐกิจและพืชทางเลือกให้ได้มาตรฐานและมีมูลค่าสูงด้วยการเกษตรอัจฉริยะ โดยการพัฒนาลินค้าเกษตร อัตลักษณ์พื้นถิ่น ผลไม้ และสมุนไพร ให้มีมูลค่าสูง ส่งเสริมและสนับสนุนสินค้าเกษตรปลอดภัยได้รับมาตรฐานมีการรับรอง ส่งเสริมการผลิตพืชทางเลือกที่มีมูลค่าสูงตามความเหมาะสมของพื้นที่แบบครบวงจร นำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ด้านการพัฒนาลินค้าเกษตรด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการแก้ไขปัญหาสินค้าเกษตรพัฒนาสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง (Smart Farmer) และมีโอกาสเข้าถึงแหล่งทุน

๓. พัฒนาขีดความสามารถด้านปศุสัตว์ของจังหวัดให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐานต้นทุนลดลง และมีผลผลิตเป็นที่ต้องการของตลาด โดยการส่งเสริมให้เกษตรกรขึ้นทะเบียนและปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน การปรับปรุงพันธุ์สัตว์ให้ได้ผลผลิตและมีมูลค่าสูงเป็นอัตลักษณ์ของจังหวัด โดยการผสมเทียมและการกระจายน้ำเชื้อพันธุ์ดี ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์หรือแมลงที่ตลาดมีความต้องการสูง ส่งเสริมการใช้อาหารและพืชอาหารสัตว์ที่มีคุณภาพ พัฒนาทักษะความรู้ของเกษตรกรด้านการเลี้ยงการจัดการฟาร์ม การสุขาภิบาลการปรับปรุงพันธุ์ การจัดการอาหารและพืชอาหารสัตว์ และการใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรมบริหารจัดการ (Smart farmer) พัฒนามาตรฐานฟาร์ม (Good Farming Management : GFM) ของกรมปศุสัตว์ รวมทั้งปศุสัตว์อินทรีย์ ก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน ส่งเสริมด้านโรงงานแปรรูป เพื่อให้มีการแปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์ บรรจุหีบห่อสินค้า และการตรวจสอบย้อนกลับ เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่าย/สถาบันเกษตรกร ส่งเสริมการผลิตในลักษณะแปลงใหญ่ เสริมสร้างโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน รวมทั้งการศึกษาริยายด้านพันธุ์สัตว์อาหารสัตว์ การแปรรูปและอื่นๆ

๔. ยกระดับการผลิต พัฒนาและเพิ่มศักยภาพการผลิตด้านการประมงของจังหวัด นครราชสีมา โดยการยกระดับสู่มาตรฐานการปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดีสำหรับฟาร์มสัตว์น้ำ การส่งเสริมให้เกษตรกรฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้รับมาตรฐาน การปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี (ตามมาตรฐาน GAP) การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสัตว์น้ำโดยการสนับสนุนการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการผลิตสายพันธุ์ที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่และลดต้นทุนการผลิต การจัดตั้งแปลงสาธิตการเพาะเลี้ยงด้วยระบบไบโอฟลอค (biofloc) เพื่อเป็นศูนย์การถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่เกษตรกร รวมทั้งพัฒนามาตรฐานการผลิตและการตามสอบสินค้าประมงและการสนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปแบบสหกรณ์ วิสาหกิจชุมชนองค์กรประมงท้องถิ่นหรือชมรมให้มีความเข้มแข็ง

๕. บริหารจัดการด้านการประมงและทรัพยากรสัตว์น้ำให้มีความยั่งยืนและคงความหลากหลาย โดยการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำเพื่อสร้างสมดุลและความหลากหลายเพื่อให้มีทรัพยากรใช้อย่างยั่งยืน การผลิตพันธุ์สัตว์น้ำประจำถิ่นหรืออัตลักษณ์ของจังหวัดนครราชสีมาและสัตว์น้ำที่มีความเหมาะสมให้เพียงพอต่อการบริโภคและการส่งออก การส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำรวมถึงสนับสนุนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ การวิจัย พัฒนา เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำและนํานงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ได้ไปใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรประมง

๖. ยกระดับการผลิตด้วยการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรมีทักษะในด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการวางแผนการผลิตและการจัดการ และการส่งเสริมเกษตรกรในทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการแปรรูปสินค้าเกษตรรวมถึงสินค้าเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มโดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่และนวัตกรรมที่เหมาะสมกับเกษตรกร

๗. ยกระดับขีดความสามารถทางการตลาดสินค้าเกษตรให้เกษตรกร โดยจัดเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมศูนย์รวมเศรษฐกิจการค้า การลงทุนด้านเกษตรและอาหาร รวมทั้งตลาดประมูลสินค้าเกษตรและส่งเสริมให้สถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็ง

๘. ส่งเสริมการสร้างช่องทางการตลาดปศุสัตว์ให้แก่เกษตรกร โดยจัดกิจกรรมทางการตลาด เพื่อส่งเสริมช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตร เช่น การจัดงานมหกรรมปศุสัตว์โคราช จัดงาน Roadshow สินค้าปศุสัตว์ การจัดเทศกาลอาหารปิ้งย่าง เป็นต้น รวมถึงการพัฒนาช่องทางการตลาดใหม่ โดยเน้นการสร้างมาตรฐานการตลาดปศุสัตว์ เช่น การพัฒนาซื้อขายโดยการชั่งน้ำหนัก ผลักดันให้เกิดการกำหนดราคากลางสินค้าปศุสัตว์ ตลาดซื้อขายออนไลน์ เป็นต้น

๔. แผนงานโครงการ

๑. แผนงาน

- พัฒนาเพื่อยกระดับด้านการเกษตร

๒. โครงการ

- โครงการพัฒนาด้านการเกษตร

กิจกรรมหลักที่ ๑ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มพื้นที่ที่มีความเหมาะสมสำหรับ
การทำเกษตรกรรม

กิจกรรมหลักที่ ๒ พัฒนาทรัพยากรดินและน้ำพร้อมความอุดมสมบูรณ์

กิจกรรมหลักที่ ๓ พัฒนาขีดความสามารถด้านการผลิตพืชเศรษฐกิจและพืช
ทางเลือกให้ได้มาตรฐานและมีมูลค่าสูง

กิจกรรมหลักที่ ๔ พัฒนาขีดความสามารถด้านปศุสัตว์ของจังหวัดให้มี
ประสิทธิภาพได้มาตรฐานและมีผลผลิตเป็นที่ต้องการของตลาด

กิจกรรมหลักที่ ๕ ยกระดับการผลิตพัฒนาและเพิ่มศักยภาพการผลิตด้าน
การประมงของจังหวัดนครราชสีมา

กิจกรรมหลักที่ ๖ บริหารจัดการด้านการประมงและทรัพยากรสัตว์น้ำให้มี
ความยั่งยืนและกลุ่มความหลากหลาย

กิจกรรมหลักที่ ๗ ยกระดับการผลิตด้วยการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและ
นวัตกรรมใหม่

กิจกรรมหลักที่ ๘ ยกระดับขีดความสามารถทางการตลาดสินค้าเกษตรให้
เกษตรกร

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาที่ ๒

“ส่งเสริม พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า การ
ลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขตเศรษฐกิจพิเศษ”

๑. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อยกระดับระบบนิเวศทางการท่องเที่ยว (Tourism Eco System) ของจังหวัด
นครราชสีมา ให้โดดเด่นมีอัตลักษณ์เป็นที่ยอมรับ เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพและเชื่อมโยงในทุกมิติ

๒. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของจังหวัดนครราชสีมา

๓. เพื่อยกระดับชุมชนให้มีศักยภาพแห่งการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และศิลปวัฒนธรรมพื้นถิ่นเพิ่มขึ้น

๔. เพื่อยกระดับความเชื่อมั่นในการจัดงานในโคราชเมืองไมซ์ซิตี้ (MICE City) ที่มีความปลอดภัยจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙)

๕. เพื่อพัฒนาและยกระดับระบบโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง ของจังหวัดนครราชสีมา ให้เป็นศูนย์กลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๖. เพื่อพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาให้เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจ อุสาหกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา

๑. GPP ด้านการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑-๒ ต่อปี

๒. ร้อยละ ๘๐ - ๘๕ ของนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนมีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด

๓. เมืองและชุมชนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ไม่น้อยกว่า ๑๐ - ๒๐ ชุมชนต่อปี

๔. ผู้เข้าร่วมในการจัดงานเมืองไมซ์ซิตี้ (MICE City) ของจังหวัดร้อยละ ๘๐-๘๕ มีความเชื่อมั่นในความปลอดภัยจากปัญหา (COVID - ๑๙)

๕. ระบบการคมนาคมขนส่งของจังหวัด ได้รับการพัฒนา ครบทั้ง ๓ ประเภท

๖. GPP ภาคอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑ ต่อปี

๗. มีเงินลงทุนเข้ามาในจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑ ต่อปี

๓. แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาระบบนิเวศทางการท่องเที่ยว (Tourism Eco System) ของโคราชสู่การเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว โดยการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวทุกประเภทโดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้มีความสะดวก สะอาด และปลอดภัย จัดให้มีกิจกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของจังหวัดนครราชสีมาและกิจกรรมอื่นๆ เพื่อสร้างความยั่งยืนและรวมถึงการเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการระบบการท่องเที่ยวของจังหวัดนครราชสีมา ให้รองรับกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในยุควิถีใหม่

๒. ยกระดับเมืองท่องเที่ยวสู่การเป็นเหมือนสร้างสรรค์และวัฒนธรรม โดยการคัดเลือกพื้นที่/ประเภทของเมืองสร้างสรรค์และวัฒนธรรม และการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองสร้างสรรค์และวัฒนธรรม เพื่อสร้างความยั่งยืน

๓. ยกระดับความปลอดภัยของเมืองจัดการประชุมนิทรรศการและงานอีเว้นท์ (MICE City) โดยการสร้างอุปทานของโคราชเมืองไมซ์ซิตี้ ให้มีความปลอดภัยจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาการส่งเสริมการจัดการประชุมนิทรรศการและงานอีเว้นท์ของโคราชเมืองไมซ์ (MICE City) และการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้โคราชเมืองไมซ์ เพื่อสร้างความยั่งยืน

๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสู่ความเป็นศูนย์กลางการขนส่งและโลจิสติกส์ โดยการส่งเสริมระบบบริหารจัดการท่าเรือบก (Dry Port) จังหวัดนครราชสีมา มุ่งสู่เมืองสู่ความเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงสินค้าและผลิตภัณฑ์ระหว่าง EEC กับ CLMV

๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งภายในจังหวัดนครราชสีมา เพื่อรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

๖. พัฒนาอาชีพและรายได้ของภาคอุตสาหกรรมการขนส่งและโลจิสติกส์ โดยการเพิ่มทักษะของบุคลากรในจังหวัดเพื่อรองรับการเติบโตของท่าเรือบก (Dry Port) จังหวัดนครราชสีมา

๗. ส่งเสริมเอกชนร่วมลงทุนในกิจการของ (Public Private Partnership : PPP) โดยการส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมภายใต้กรอบการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeastern Economic Corridor : NeEc – Bioeconomy) ของจังหวัดนครราชสีมา การประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้เขตพื้นที่และการมีส่วนร่วมการลงทุนท่าเรือบกนครราชสีมาในรูปแบบ PPP การส่งเสริมและพัฒนาศูนย์ส่งเสริมการลงทุนผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมการขนส่งและโลจิสติกส์ และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของศูนย์กระจายสินค้าภาคเอกชน

๘. ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง อุตสาหกรรมเป้าหมาย และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยการพัฒนาความเข้มแข็งและยั่งยืนให้แก่ผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ที่มีความได้เปรียบด้านการแข่งขัน

๔. แผนงานโครงการ

๑. แผนงาน

- ยกระดับเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า และการลงทุน

๒. โครงการ

- โครงการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โครงข่ายคมนาคม การค้า การท่องเที่ยว บริการ และการลงทุน

กิจกรรมหลักที่ ๑ ส่งเสริมระบบนิเวศทางการท่องเที่ยว (Tourism EcoSystem) ของโคราชสู่การเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวคุณภาพ

กิจกรรมหลักที่ ๒ ยกระดับเมืองท่องเที่ยวสู่การเป็นเมืองสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

กิจกรรมหลักที่ ๓ ยกระดับความปลอดภัยตรงเมืองเพื่อรองรับการจัดการประชุม นิทรรศการและงานอีเว้นท์

กิจกรรมหลักที่ ๔ พัฒนาคงสร้างพื้นฐานสู่การเป็นศูนย์กลางการขนส่งและโลจิสติกส์

กิจกรรมหลักที่ ๕ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งภายในจังหวัดนครราชสีมา

กิจกรรมหลักที่ ๖ พัฒนาอาชีพและรายได้ของภาคอุตสาหกรรมการขนส่งและโลจิสติกส์

กิจกรรมหลักที่ ๗ ส่งเสริมเอกชนร่วมลงทุนในกิจการของ (Public Private Partnership : PPP)

กิจกรรมหลักที่ ๘ ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง อุตสาหกรรมเป้าหมายและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาที่ ๓

“เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อสังคมคุณภาพสูง”

๑. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ และวัยทำงานที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤติ การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้

๑. เพื่อยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐของจังหวัดในลักษณะการทำงานแบบบูรณาการ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา

๑. ผู้สูงวัยทุกคนมีสุขภาพที่ดี

๒. ร้อยละ ๒๕ ของผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ มีงานทำและมีรายได้เพิ่มขึ้น

๓. เด็กอายุ ๖ - ๑๒ ปี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ มีภาวะโภชนาการเท่ากับหรือมากกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

๔. ผู้เรียนระดับปฐมวัยทุกคน ได้รับการเตรียมความพร้อมให้เจริญเติบโตตามวัยและผู้เรียนทุกช่วงวัย ได้รับการพัฒนาครอบคลุมตามหลักสูตร มีสมรรถนะที่จำเป็น อ่านออก เขียนได้ตามวัยคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัยได้

๕. เมืองเป้าหมายของจังหวัด จำนวน ๒ เมือง ได้รับการประกาศเป็นเมือง (Smart City) พร้อมทั้งสามารถรักษามาตรฐานได้อย่างยั่งยืน

๖. ประชาชนมีความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการของหน่วยงานภาครัฐเพิ่มมากขึ้น

๓. แนวทางการพัฒนา

๑. ขับเคลื่อนกิจการผู้สูงอายุให้ไปส่งตามเกณฑ์มาตรฐาน โดยการใช้กลไกระดับตำบลในการขับเคลื่อนกิจกรรมผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุคุณภาพต่อเนื่องและการใช้กลไกระดับอำเภอในการพัฒนาสู่เมืองที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ ผ่านเกณฑ์ระดับพื้นฐานรวมถึงการขับเคลื่อนชมรมผู้สูงวัยให้ไปสู่เกณฑ์ที่กำหนด

๒. ยกระดับการบริการสุขภาพผู้สูงอายุ ด้วยการเพิ่มการคัดกรองสุขภาพผู้สูงอายุโดยการคัดกรองการตกกลุ่มผู้สูงอายุติดเตียงและการเพิ่มศักยภาพทีมป้องกันการพลัดตกหกล้ม

๓. เร่งรัดการกลับคืน สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและประชาชนอันเนื่องมาจาก COVID - ๑๙ โดยการใช้กลไกของตำบลที่ใกล้ชิดและเข้าถึงประชาชนมากที่สุดในการให้ความรู้และสร้างภูมิคุ้มกันด้านการดำรงชีวิตที่ได้รับผลกระทบจากปัญหา COVID - ๑๙ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและอาชีพตามปัญหาและความต้องการของชุมชนในสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ และฟื้นฟูเศรษฐกิจชุมชน เช่น การใช้ประโยชน์จากนวัตกรรมและต่อยอดสู่การสร้างอาชีพให้แก่ชุมชน และการสร้างผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรมที่มีคุณค่า เพื่อการสร้างรายได้และสร้างความภาคภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชน

๔. เสริมสร้างและพัฒนากลุ่มเด็กปฐมวัยและเด็กวัยเรียน ให้มีทักษะชีวิตขั้นพื้นฐานที่จำเป็นและมีเครื่องมือในการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสู่มาตรฐานสากล และทศวรรษที่ ๒๑ ด้วยการเตรียมความพร้อมเด็กปฐมวัยให้เจริญเติบโตตามวัยก่อนเข้าเรียนระดับประถมศึกษาโดยให้ครอบคลุมและทั่วถึงในทุกพื้นที่การพัฒนาเด็กวัยเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมุ่งให้ครอบคลุมตามหลักสูตร มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีสมรรถนะที่จำเป็น และมีขีดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัยได้

๕. เร่งรัดการช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ รวมถึงการพัฒนาคนทุกช่วงวัย เพื่อให้อยู่ดีมีสุข ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลังและส่งเสริมการบูรณาการแก้ไขปัญหาด้วยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบางเกิดขึ้นอย่างยั่งยืนด้วยการใช้กลไกระดับพื้นที่ในการขับเคลื่อนการดำเนินการช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง ทุกช่วงวัย

๖. ส่งเสริมการขับเคลื่อนแนวคิดการเสริมสร้างคุณลักษณะพลเมืองดี มีคุณธรรมถึงพร้อมด้วยความพอเพียง มีวินัย สุจริต จิตอาสา ในสังคมที่เป็นธรรมไม่ทอดทิ้งกัน โดยการส่งเสริมแนวคิดจิตอาสา และขยายฐานไปสู่ทุกหน่วยทางสังคมของจังหวัด และการสนับสนุนการเสริมสร้างในการวิเคราะห์และรับรู้ข่าวสารที่ถูกต้อง เพื่อการตัดสินใจในการดำรงชีวิตที่มีคุณภาพ

๗. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-long Learning) เพื่อการพัฒนาขีดความสามารถอย่างต่อเนื่องของประชาชน โดยการสร้างโอกาสของวัยแรงงาน ได้ Up/RE Skill ให้มีทักษะเพียงพอเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานในอนาคตและการใช้เทคโนโลยีสู่การแก้ปัญหาเมืองและความ เป็นเมืองอัจฉริยะ

๘. ส่งเสริมการดูแลสุขภาพของประชาชน โดยการควบคุมและป้องกันโรคจากสัตว์สู่คน และการควบคุมและป้องกันโรคอุบัติใหม่

๙. ยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐของจังหวัดในลักษณะการทำงานแบบบูรณาการ โดยยกระดับการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการที่เชื่อมโยงทุกภาคส่วนราชการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ที่เน้นการมีส่วนร่วมในทุกมิติและการขับเคลื่อนการบริหารตามแนวทางที่กำหนดไว้ร่วมกัน เพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน

๑๐. เร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถของจังหวัดให้ไปสู่การเป็น Smart City โดยพัฒนาปรับปรุงระบบสนับสนุนการบริหารและให้บริการตามแนวทางของ digital transformation

๑๑. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่โดยดำเนินการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔. แผนงานโครงการ

๑. แผนงาน

- พัฒนาคน ชุมชน และเมือง

๒. โครงการ

- โครงการพัฒนาด้านสังคม

กิจกรรมหลักที่ ๑ ขับเคลื่อนกิจการผู้สูงวัยให้ไปสู่ตามเกณฑ์มาตรฐาน

กิจกรรมหลักที่ ๒ ยกระดับการให้บริการสุขภาพผู้สูงอายุ

กิจกรรมหลักที่ ๓ ป้องกัน แก้ไข ฟื้นฟู และเยียวยาปัญหา COVID - ๑๙ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชน ชุมชน/หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด

กิจกรรมหลักที่ ๔ เสริมสร้างและพัฒนากลุ่มเด็กปฐมวัยและเด็กวัยเรียน

กิจกรรมหลักที่ ๕ ช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ

กิจกรรมหลักที่ ๖ การขับเคลื่อนแนวคิดการเสริมสร้างคุณลักษณะพลเมืองดีมีคุณธรรม

กิจกรรมหลักที่ ๗ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-long Learning) เพื่อการพัฒนาขีดความสามารถอย่างต่อเนื่องของประชาชน

กิจกรรมหลักที่ ๘ ส่งเสริมการดูแลสุขภาพประชาชน

กิจกรรมหลักที่ ๙ ยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐของจังหวัดในลักษณะการทำงานแบบบูรณาการ

กิจกรรมหลักที่ ๑๐ เร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถของจังหวัดให้ไปสู่การเป็น
เมือง Smart City
กิจกรรมหลักที่ ๑๑ ส่งเสริมสนับสนุนเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาที่ ๔

“ยกระดับบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุลและยั่งยืน”

๑. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ทรัพยากรป่าไม้ของจังหวัด มีความสมบูรณ์ เกินสมดุล ยั่งยืนและลดผลกระทบจากสัตว์ป่าออกนอกพื้นที่อนุรักษ์
๒. เพื่อปรับปรุงและส่งเสริมการใช้ประโยชน์พื้นที่ดินเค็ม
๓. เพื่อให้จังหวัดมีสภาพแวดล้อมที่ดีและอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (คุณภาพอากาศ คุณภาพน้ำและการบริหารจัดการขยะมูลฝอย)
๔. เพื่อให้มีทรัพยากรน้ำอุปโภค บริโภค อย่างเพียงพอและลดปัญหาภัยแล้งและอุทกภัย
๕. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองด้านพลังงาน
๖. เพื่อรักษา ต่อยอด และยกระดับคุณค่าฐานทรัพยากร ระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพในระดับชาติและนานาชาติ สู่วิถีชีวิตชุมชนที่ยั่งยืนปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Korat Green Deal)

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา

๑. พื้นที่ป่าเพิ่มขึ้น ๑๒,๐๐๐ ไร่ต่อปี
๒. สัตว์ป่าออกนอกพื้นที่ลดลง
๓. พื้นที่ดินเค็มในแต่ละปีได้รับการจัดการและสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ร้อยละ ๒
๔. ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕) ในชุมชนเมือง อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มขึ้น
๕. ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชน ร้อยละ ๗๕ ของปริมาณขยะที่เกิดขึ้น ในระดับการจัดการอย่างถูกต้อง
๖. คุณภาพน้ำในลำน้ำสายหลักอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ต่อปี (โดยวัดเป็นเกณฑ์มาตรฐานของกรมควบคุมมลพิษ)
๗. หมู่บ้านมีปริมาณน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค ในระดับที่เพียงพอเพิ่มขึ้น
๘. จำนวนพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้งและอุทกภัย ลดลง ร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๙. ปริมาณพลังงานทางเลือก/พลังงานทดแทนที่ผลิตได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๑๐. พื้นที่อนุรักษ์ของจังหวัด ทั้ง แห่ง ยังคงสถานะในระดับชาติและนานาชาติ (มรดกโลก ๑ แห่ง พื้นที่สงวนชีวมณฑล ๑ แห่ง จีโอพาร์ค ๑ แห่ง และศูนย์อนุรักษ์พันธุ์กรรมพืช ๒ แห่ง
๑๑. ปริมาณคาร์บอนเครดิตต่อปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑ ต่อปี

๓. แนวทางการพัฒนา

๑. ยกระดับการป้องกันและฟื้นฟูพื้นที่ป่าในส่วนของการป้องกันปราบปรามการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า การจัดการไฟป่า และการฟื้นฟูสภาพป่า

๒. เร่งรัดการดำเนินการเพื่อลดจำนวนสัตว์ป่าออกนอกพื้นที่ โดยการกำหนดมาตรการป้องกันและติดตามสัตว์ป่าออกนอกพื้นที่ การฟื้นฟูแหล่งน้ำและแหล่งอาหารสัตว์ป่าในพื้นที่เสี่ยงและการพัฒนาระบบติดตามและคาดการณ์สภาพอากาศ สำหรับการจัดการแหล่งน้ำในพื้นที่ต้นน้ำ

๓. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการพื้นที่ดินเค็ม โดยการเร่งการลดระดับความเค็มของดินในพื้นที่ที่ประสบปัญหาการป้องกันการแพร่กระจายดินเค็ม และการปรับปรุงบำรุงดินและปลูกพืชทนเค็มรวมทั้งการพัฒนาวิธีการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ดินเค็มในการทำการเกษตรทางเลือก

๔. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕) ด้วยการลดและติดตามปริมาณฝุ่นละออง โดยใช้เทคโนโลยีแพลตฟอร์มเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการเฝ้าระวัง ดำเนินการตามมาตรการการเฝ้าระวังและจัดกิจกรรมที่ช่วยในการลดปริมาณฝุ่นละออง

๕. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดขยะมูลฝอย โดยการคัดแยกขยะในชุมชนดำเนินกิจกรรม ๓ R การนำขยะรีไซเคิลไปใช้ประโยชน์เพิ่มมูลค่า ก่อให้เกิดรายได้และปรับปรุงระบบกำจัดขยะมูลฝอยแบบถูกหลักวิชาการ

๖. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ โดยเร่งบำบัดน้ำเสียในชุมชนและน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมให้มีความมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง และการปรับปรุงระบบบำบัด น้ำเสีย ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

๗. เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการน้ำอุปโภค บริโภค โดยการจัดให้มีน้ำอุปโภคบริโภคให้หมู่บ้านที่ขาดแคลน และจัดหาน้ำสำรอง

๘. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการภัยแล้ง น้ำท่วมขัง และอุทกภัย โดยการพัฒนาแบบสารสนเทศ เพื่อลดและติดตามการเกิดปัญหาภัยแล้ง น้ำท่วมขังรอการระบาย อุทกภัย และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อป้องกันการเกิดภัยพิบัติ

๙. ส่งเสริมการผลิตและใช้พลังงานทางเลือก/พลังงานทดแทน โดยเพิ่มการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ และพลังงานชีวมวล และพลังงานทางเลือกอื่น ๆ

๑๐. บริหารจัดการโคราชจีโอพาร์คให้เกิดความยั่งยืน โดยการประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้ ความรู้ ความเข้าใจ สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น พัฒนาศูนย์เรียนรู้แหล่งโคราชจีโอพาร์ค ส่งเสริมการอนุรักษ์มรดกทางธรณี ธรรมชาติ และวัฒนธรรม โคราชจีโอพาร์ค ทักษะภูมิปัญญาท้องถิ่นต่อยอดผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์ท้องถิ่น การศึกษาหลักสูตรโคราชจีโอพาร์ค และเชื่อมโยงโปรแกรมการอนุรักษ์อื่นของยูเนสโกในพื้นที่จังหวัด

๑๑. บริหารจัดการพื้นที่สงวนชีวมณฑลสะแกราช โดยประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้ ความรู้ ความเข้าใจ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนรอบพื้นที่สงวนชีวมณฑล ต่อยอดผลงานวิจัยความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อการพัฒนาพื้นที่อย่างยั่งยืนและเชื่อมโยงโปรแกรมการอนุรักษ์อื่นของยูเนสโกในพื้นที่จังหวัด

๑๒. บริหารจัดการพื้นที่มรดกโลก กลุ่มป่าดงพญาเย็น – เขาใหญ่ โดยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนรอบพื้นที่มรดกโลก การดำเนินกิจกรรมการอนุรักษ์พื้นที่มรดกโลก และเชื่อมโยงโปรแกรมการอนุรักษ์อื่นของยูเนสโกในพื้นที่จังหวัด

๑๓. ส่งเสริมกิจกรรมลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาของชุมชนและท้องถิ่นไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ พัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมที่มีมูลค่าสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสร้างวิถีชีวิตที่ยั่งยืน มีความปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔. แผนงานโครงการ

๑. แผนงาน

- ยุทธศาสตร์บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. โครงการ

- โครงการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กิจกรรมหลักที่ ๑ ยุทธศาสตร์การป้องกันและฟื้นฟูพื้นที่ป่า

กิจกรรมหลักที่ ๒ เร่งรัดการดำเนินการเพื่อลดจำนวนสัตว์ป่าออกนอกพื้นที่

กิจกรรมหลักที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการพื้นที่ดินเค็ม

กิจกรรมหลักที่ ๔ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฝุ่นละอองขนาดเล็ก(PM ๒.๕)

กิจกรรมหลักที่ ๕ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอย

กิจกรรมหลักที่ ๖ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการน้ำเสียก่อนลงสู่แหล่งน้ำ

กิจกรรมหลักที่ ๗ เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการน้ำอุปโภคบริโภค

กิจกรรมหลักที่ ๘ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการภัยแล้ง น้ำท่วมขัง และอุทกภัย

กิจกรรมหลักที่ ๙ ส่งเสริมการผลิตและใช้พลังงานทางเลือก/พลังงานทดแทน

กิจกรรมหลักที่ ๑๐ บริหารจัดการโคราชจีโอพาร์คให้เกิดความยั่งยืนกิจกรรม

หลักที่ ๑๑ บริหารจัดการพื้นที่สงวนชีวมณฑลสะแกราช

กิจกรรมหลักที่ ๑๒ บริหารจัดการพื้นที่มรดกโลก กลุ่มป่าดงพญาเย็น – เขาใหญ่

กิจกรรมหลักที่ ๑๓ ส่งเสริมกิจกรรมลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาที่ ๕

“ยกระดับด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน”

๑. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งเกิดความสงบเรียบร้อยภายในจังหวัด

๒. เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการป้องกันและลดผลกระทบจากสาธารณภัย

๓. เพื่อยกระดับการจัดการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา

๑. คดีอาญา (ที่สำคัญ) ลดลง ร้อยละ ๕ ต่อปี

๒. พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยลดลง ร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๓. อัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนต่อแสนประชากรลดลง ร้อยละ ๒ ต่อปี